Minutul de înălțare sufletească

On Aprilie 07, 2013

Fă o introspecție amănunțită a Ego-ului tău, înainte de a schimba Ego-ul celorlalți.

Un bărbat de 36 de ani împușcat de două ori, se află în stare critică în ambulanță. Numele lui este Alan Riply. Lângă el, paramedicul, păstrându-și calmul, încearcă să-i oprească hemoragia ținând strâns compresa sterilă pe rana deschisă de la gât. Dar nimic mai mult. Nu poate manifesta niciun fel de sensibilitate, nici un fel de zbucium interior. Își face doar meseria.

Pe când plasticitate și expresivitate capătă numai ființa agitată, emoționată, atinsă de fasciculul laser al sublimului care îndeamnă la luptă, străbătută de raza luminoasă a adevăratei iubiri ce poate pătrunde în spațiul aparent imposibil. Numele ei este Ella Brice. Iar în această femeie de o sensibilitate delicată, cu voce foarte pătrunzătoare, pentru prima oară se dezlănțuie toate forțele de reacție în favoarea iubitului ei.

Tot ceea ce o mișcă și o ține pe loc, pasiunea, măreția, determinarea, afecțiunea, forțele particulare care nu se anulează, ci întotdeauna se află în slujba nobilă a durabilului, sunt încă o dată combinate, încă o dată sunt datoare să-și aducă contribuția. Iar când o asemenea Pandora închide capacul cutiei în care sunt adunate răutățile și greutățile lumii, toată speranța crește, se dezvoltă în ea dându-i o forță nebănuită în lupta pentru salvarea celui muribund.

Leadership: Poți să adopți acea înțelegere a realității capabilă să facă sinteza între un drum al vieții transpus într-un "Forever Mine" și o axă temporală a lumii în jurul căreia se realizează unificarea dintre material și spiritual?

Explorarea unui câmp de intensitate într-un punct al său se face cu ajutorul unei forțe ce acționează direct și continuu. Substanța esențială și fundamentală generatoare de viață se află în omul însuși, în intimitatea lui cea mai secretă. Ego-ul lui putând fi stimulat numai prin maximizarea forțelor care se nasc din exces de sentiment, din exaltare, prin întrepătrunderea celor două spații - trecutul și prezentul, albul și negrul, clarobscurul.

Hotărâtă ca un miner, Ella intenționează să extragă prețiosul zăcământul ascuns în Alan. Încordându-și toată fibra sufletească, până ce căldura emoțională îi umezește ochii, îi vorbește deschis. Încă o dată vocea ei îndrăznește să exprime emoțiile necesare reacției de fuziune cu zona de subzistență care încă îl menține conștient și în viață. Cuvintele ei mângâietoare și însuflețitoare își varsă tot conținutul, bucuria din inima ei acompaniind acest acord invizibil de uniune sufletească:

"Alan, sunt Ella ! Haide, ajută-mă ! Te rog Alan ! Haide, amintește-ți ! Fii atent la mine. Îți amintești de Key Biscane? Haide, încearcă ! Hotelul era pe plajă. Era primăvară. Soarele strălucea în fiecare zi. Lucrai la hotel. Aveai 23 de ani. Eu eram în concediu cu soțul meu. El era mai în vârstă decât mine. Nu eram căsătoriți decât de opt luni. Era băgat în politică... Te-am urmărit peste tot. N-am mai făcut asta niciodată. Nu am mai simțit asta niciodată..."

Şi tocmai când acest ceas de amintiri este pus în stare de funcționare, începe marea reînviere. În starea de comă, Alan nu aude decât glasuri nelămurite, fără să știe ale cui sunt. Dar apariția acestor flash-uri din trecut dezlănțuie într-însul, ca o adevărată forță de presiune, stimulii cei mai puternici care - uimitor - îl readuc la viață.

Unificarea dintre material și spiritual se realizează în condițiile unei povești care nu se termină niciodată, dar care la fel de bine se poate integra în spațiul unei permanente stări de mare intensitate interioară desfășurată sub tremurul unei amintiri care te marchează pe viață.

Subtilul fluid sufletesc ce stăruie cu îndârjire în el începe să răzbată, să radieze din spațiul propriu interior. Încet, ochii lui se deschid, aprinzând acea licărire de fericire pe care niciodată eternitatea nu o va putea smulge:

*"Lucram pe plajă. Sezonul abia începuse. Era al doilea meu an la hotel. Făceam cursuri. Javier era prietenul meu... Te-am văzut ieșind din ocean. Purtai un costum alb de baie. Jimmy Ruffin cânta la un post de radio. Ai comandat un pahar cu apă... Am realizat că nimic nu va mai fi la fel. Am realizat că viața mea s-a schimbat. Am realizat că va fi important. Am realizat că vei fi pentru totdeauna a mea..." **

Îndrăznești să-ți exprimi emoțiile necesare declanșării unor stimuli pozitivi? Neglijezi acea substanță esențială și fundamentală generatoare de viață ce se află în tine însuți? Care sunt forțele care pot declanșa scânteia însuflețitoare a Ego-ul tău? Cu ce parte a Ego-ului tău se identifică ceilalți? Poți să extragi ca un miner zăcământul ascuns în ei?

Ca să ai acces deplin la resursele leadershipului, trebuie mai întâi să urmezi tendințele existenței tale, în primul rând să știi să asortezi nuanțele propriului design interior. Acest design capătă formă, se dezvoltă și se adaptează prin experiența trăită în interacțiunea cu ceilalți oameni. El se axează pe noianul de stimulii care se interpun între tine și altcineva - redat de acea sensibilitate, de acel zbucium care te provoacă și de cele mai multe ori te aruncă în luptă.

Astfel tot ceea ce te urnește și te menține "pe val", pasiunea, măreția, determinarea, afecțiunea, forțele particulare care nu se anulează, ci întotdeauna se află în slujba nobilă a durabilului, se combină și își aduc contribuția la propria ta transformare. Leadershipul însuși este o formă specială de comunicare, de interacțiune, nu doar la nivel de companie, ci mai ales la nivel de individ - prin al său conținut, prin valorile intangibile pe care le deține.

Leadership: Poți să devii catalizatorul transformării pozitive extinzând vizibilitatea sentimentelor tale spre zona de interacțiune cu sensul pe care îl dai vieții într-un context de incertitudine?

Ajungi într-un punct înalt de leadership numai după ce te dedici total unui moment cu adevărat înălțător, numai atunci când ești pătruns de acel sentiment puternic de armonie, de unitate, care aduce lumină și găsește o rezonanță corespunzătoare în fondul spiritual al celorlalți.

Leadershipul depinde de scopul urmărit în procesul de interacționare cu ceilalți, de materia primă și de catalizatorul folosit. Scopul trebuie să fie în concordanță cu "bugetul lăuntric" - totalitatea simțămintelor și emoțiilor pe care le generezi în rândul celor din jur, și cele pe care le resimți atunci când te raportezi la ei. Ideile, cunoștințele, gândurile, imaginația constituie materia primă care asigură mediul prielnic dezvoltării.

Iar catalizatorul transformării folosit pentru a evolua ca sine, ca personalitate, gândire și ființă umană, provine din însăși experiența de viață, din implicare, dar în special din starea de pozitivism pe care o transmiți celorlalți. Trezind în ei acea reacție foarte puternică, revigorantă, care are puterea de a-i scoate uneori din "starea de șoc" în care se găsesc.

Această "injecție" permanentă de pozitivism trebuie să o manifești în orice situație de viață.

Leadership: Ești pregătit să judeci calitatea însemnătății tale la nivelul unei situații de viață și de moarte, printr-un "Think Back" care îți permite să percepi o altă imagine a lumii?

Filozoful român, Constantin Noica, făcea o precizare, pe care o consider valabilă pentru toți liderii de azi și de mâine: *"Cine nu simte tot ce e aspru, crud în spirit, nu trăiește la nivelul lui. Oamenii mari nu sunt buni - iată adevărul. Nu spun că sunt răi, căci s-ar diminua atunci la fel de mult. Dar nu sunt buni. Căci nu sunt pentru ceilalți. Sunt pentru spiritul din ei."*

A fi cu adevărat un om mare este aproape o condiție a vieții, a unei nevoi proprii de a transmite celorlalți din substanța ta vitală. Viața însăși pe care o trăiești (pentru ceilalți, pentru ceva înălțător) este un inepuizabil minereu din care se extrage metalul prețios de la baza leadershipului - Ego-ul, adevărata ta forță de evoluție, demonstrându-și vitalitatea în relație cu realitatea exterioară.

Ego-ul, acest comandant al trăirilor proprii, te îndeamnă la luptă, fiind singurul care te poate ajuta să pătrunzi în acel spațiu aparent de imposibil, singurul aliat al tău care dezlănțuie toate forțele de reacție în favoarea cuiva sau a ceva.

Bineînțeles, cu obligația respectării unei condiții care te definește, și pe care trebuie să ți-o impui cu fermitate, uneori greu de îndeplinit – și pe care eu o consider superioară: niciodată să nu te abați de la ce ești și simți. Fă o introspecție amănunțită a Ego-ului tău, înainte de a schimba Ego-ului celorlalți.

Nu uita că îți poți stimula Ego-ul numai prin maximizarea forțelor care se nasc din exces de sentiment, din exaltare, prin întrepătrunderea celor două spații - trecutul și prezentul. Uneori numai printr-un *think back* vei putea să produci "reacții chimice", prietenoase, binefăcătoare, în rândul celor din jur.

Imaginea lumii pe care o poți percepe printr-un "Think Back", cu referire la rememorarea unor clipe dragi, reprezintă expresia tendinței de a te adapta cât mai repede la tot ceea ce aduce o experiență nouă de viață axată pe obținerea unei senzații de "unire spirituală" cu persoana iubită.

Minutul de înălțare sufletească denotă acea însuflețire cu totul specială cu care trebuie să intri pe scena vieții, într-un moment critic, singura cale de a comunica cu cineva dincolo de separațiile datorate injusteții vieții.

Te înstrăinezi de Ego-ul tău atunci când trebuie să te raportezi cu adevărat la ceilalți, sau îl urmezi în orice moment? Trăiești condiția autodepășirii care impulsionează și este de natură să dezvolte încrederea ta și a celorlalți în propriile forțe?

* Notă: "Forever Mine (1999)"

Source: https://neculaifantanaru.com/minutul-de-inaltare-sufleteasca.html